

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6641/07
15.04.2009. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Mirjane Ivić, predsednika veća, Vere Pešić i Gordane Džakula, članova veća, sa savetnikom Vesnom Danilović, zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreska uprava - Centrala, Sektor za poresko-pravne poslove i koordinaciju, br. 47-00465/2007-07 od 14.06.2007. godine, u predmetu poreza na dodatu vrednost, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 15.04.2009. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba **SE ODBIJA.**

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca izjavljena protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije - Poreske uprave, RC Beograd, Filijala Voždovac br. 47-019-0127/06-030/11 od 21.12.2006. godine, kojim se u stavu 1. dispozitiva tužiocu utvrđuje za poreski period od 01.11.2005 do 30.11.2005. godine, porez na dodatu vrednost za promet dobara i usluga u ukupnom iznosu od 21.903.458,00 dinara i prethodni porez u ukupnom iznosu od 21.414.715,00 dinara a tačkom 2. tužiocu je utvrđeno pravo na poreski kredit PDV za poreski period od 01.11.2005. do 30.11.2005. godine u iznosu od 488.743,00 dinara, s tim da se za više izmirenu obavezu PDV od nalaza terenske kontrole utvrđuje pravo na poreski kredit koji je uzet u obzir za izmirivanje obaveza u prethodnim poreskim periodima i narednim poreskim periodima, dok je tačkom 3. dispozitiva istog rešenja naloženo tužiocu da poslovnju evidenciju u svemu usaglasi sa nalozima iz dispozitiva rešenja.

U tužbi podnetoj Vrhovnom sudu Srbije tužilac osporava zakonitost rešenja tuženog organa, zbog povreda pravila postupka, nepravilne primene materijalnog prava i pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja. Ističe da je pogrešno shvatanje tuženog da se tužilac bavi i pružanjem usluga povezanim pravnim licima i davanjem u zakup poslovnog prostora, te da po tom osnovu ima obavezu PDV-a, jer su u pitanju ugovori zaključeni na neodređeno vreme, što znači da pravni osnov nije prestao i usluga nije pružena, pa nema ni nastanka poreske obaveze za promet usluga. Smatra da je tuženi organ pogrešno zaključio da se radi o pružanju usluga u smislu člana 15. stav 3. Zakona o PDV-u, koja propisuje da se delimična usluga smatra izvršenom u vreme kada je okončano pružanje tog dela usluge, jer su navedeni ugovori o zakupu zaključeni na neodređeno vreme, te nije prestao pravni odnos pružanja usluge već on još uvek traje, pa stoga nema nastanka poreske obaveze, jer nema prometa usluge. Ukazuje i da je tuženi pogrešno utvrdio i da otpremanje robe u njegov poslovni centar u __ predstavlja promet robe u smislu Zakona o porezu na dodatu vrednost, što je dovelo i do pogrešne primene odredbe člana 10. Uredbe o izvršavanju Zakona o porezu na dodatu vrednost na teritoriji AP KiM za vreme važenja Rezolucije Saveta bezbednosti OUN 1244. Ponavljajući razloge iz žalbe izjavljene na rešenje prvostepenog organa od 21.12.2006. godine, tužilac predlaže da sud tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

U odgovoru na tužbu tuženi organ je ostao u svemu kod razloga iz obrazloženja osporenog rešenja i predložio da sud tužbu odbije, kao neosnovanu.

Po oceni navoda tužbe, odgovora na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao:

Tužba je neosnovana.

Prema obrazloženju osporenog rešenja pravilno je shvatanje prvostepenog organa da je tužilac obveznik PDV-a po osnovu ustupljenog poslovnog prostora bez naknade povezanim pravnim licima, kao i po osnovu isporuke dobara na teritoriji AP KiM u svoj poslovni centar u __, u skladu sa odredbom člana 10. stav 4. Uredbe o izvršavanju Zakona o porezu na dodatu vrednost na teritoriji AP KiM za vreme važenja Rezolucije Saveta bezbednosti OUN 1244.

Odredbom člana 3. tačka 1. Zakona o porezu na dodatu vrednost ("Službeni glasnik RS", br. 84/04... 61/05) propisano je da predmet oporezivanja PDV-a su isporuka dobara i pružanje usluga koje poreski obveznik izvrši u Republici uz naknadu, u okviru obavljanja delatnosti, a prema članu 5. stav 4. tačka 3. istog Zakona, prometom usluga uz naknadu izjednačava se svako drugo pružanje usluga bez naknade.

Prema odredbi člana 15. stav 1. navedenog Zakona usluga se smatra pruženom danom kada je završeno pojedinačno pružanje usluga i kada je prestao pravni odnos koji je osnov pružanja usluge - u slučaju pružanja vremenski ograničenih ili neograničenih usluga, a u članu 16. tačka 2. tog Zakona, je predviđeno da poreska obaveza nastaje danom kada se nairaniie izvrši naplata. ako ie naknada ili deo naknade naplaćen pre prometa

... za prometa uslugama bez naknade pravim licima, ako je naknada za dobavu usluga bez naknade pravim licima za prometa dobara i usluga.

Vrhovni sud Srbije nalazi da je tuženi pravilno odlučio kada je tužiocu utvrdio obavezu plaćanja PDV-a po osnovu davanja poslovnog prostora bez naknade pravnim licima koja imaju svoj PIB i poslovne račune, jer u skladu sa navedenim odredbama zakona i za promet usluga bez naknade postoji obaveza obračunavanja i plaćanja PDV-a. Činjenica da su u pitanju ugovori zaključeni na neodređeno vreme nije od uticaja, jer se, u konkretnom slučaju, rad o uslugama koje su ekonomski deljive po mesecima i usluga se smatra izvršenom kada je okončano pružanje dela usluga, pa se neosnovano u tužbi ukazuje da ugovor zaključen na neodređeno vreme ne može biti osnov za plaćanje PDV-a, dok ne prestane pravni osnov za pružanje usluga.

Sud je ocenio kao neosnovane i navode tužioca koji se odnose na utvrđenu obavezu PDV-a za isporuku dobara na teritoriji AP KiM u njegov poslovni centar u __. Ovo stoga, što je odredbom člana 10. stav 4. Uredbe o izvršavanju Zakona o porezu na dodatu vrednost na teritoriji AP KiM za vreme važenja Rezolucije Saveta bezbednosti OUN 1244 ("Službeni glasnik RS", br. 15/05) propisano da kao dokazi da su dobra otpremljena na teritoriju AP KiM služe: Evidencioni list overen od strane posebnog Odeljenja; izvod iz poslovnog računa obveznika PDV-a da je za promet dobara izvršen prenos novčanih sredstava sa poslovnog računa primaoca dobara na poslovni račun obveznika PDV-a - isporučiooca dobara i dokaz o izvršenoj prodaji deviza Narodnoj banci Srbije, odnosno ostvarenoj dinarskoj protivvrednosti od prodaje tih deviza, ako je za isporučena dobra izvršeno plaćanje u devizama.

Kako je tužilac stavio na uvid specifikacije uplata kupaca na njegov račun u kontrolisanom periodu, koji ne predstavljaju dokaze u smislu odredbe člana 10. stav 4. navedene Uredbe, to i po oceni ovog suda tužilac je ostvario oporeziv prihod i ne može biti oslobođen plaćanja poreza na dodatu vrednost.

Vrhovni sud Srbije je ocenio i ostale navode tužbe, za koje nalazi da nisu od uticaja na drugačiju ocenu zakonitosti osporenog rešenja.

Stoga je, po oceni ovog suda, tuženi organ na pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primenio materijalno pravo, odlučujući bez povrede pravila postupka i za svoju odluku je dao razloge, koje kao dovoljne i na zakonu zasnovane prihvata i ovaj sud.

Zbog navedenog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, Vrhovni sud Srbije je na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ", br. 46/96), odlučio kao u dispozitivu ove presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 15.04.2009. godine, U. 6641/07

Zapisničar, Predsednik veća - sudija.

Vesna Danilović, s.r. Mirjana Ivić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Olivera Strugarević

SnM